

Jānis Ziemeļnieks
Vīzija naktī

AVOTS

*Kur tu esi,
debess sapnis mans?!.*

* * *

Tu, daiļā, brīnišķīgā seja,
Tu, apskaidrības pilnais vaigs,
Kā svēta mīlestības dzeja,
Kā aizejošu sapņu zaigs.

Cik vientulis es esmu bijis
No šūpuļa līdz dienai šai,
Cik cietis daudz, cik izbaudījis –
To teiktu Tev es vienīgai.

* * *

Vēl būdams bērns, es Tevi iecerēju:
Tu manos sapņos allaž rādījies,
Vai ausa rīts ar pirmo zelta vēju,
Vai pelēks miers bij laukos nolaidies.

Un maz to dienu, kad es
laimīgs smēju,
No īsa prieka dziļi aizrāvies;
Bez Tevis vien es rimties nevarēju
Un Tevi saucu naktī atmodies.

10

Maijā

Sāk atkal sirdis ilgoties pēc rētām,
Kā sapnis aizmirsts maldu
gājums viss:
No laika dzelmēm zvaigžņu
apmirdzētām
Šurp zaļais maijs ar gaismu atnācis.

Pēc garās nakts, pēc vēsām veļu ēnām
Es arī sauli atkal sajūtu,
Tik tavas acis, manī grimstot lēnām,
Caur smaidiem, liekas, it kā raudātu.

11

Leonīdai

*Kā apburts putns no teiku salas,
Kad dziļi krēslā nogrimst lauks, –
Tu mani sveic no tālas malas
Ar sapņiem un ar gaismu, draugs.*

*Tad bijušo, ko esmu nīdis,
Kā zila migla redzēt liedz –
Par dzīvi augstāks ir viens brīdis,
Ko tava dvēsele man sniedz.*

Rūtai

*Tev pietāv tumšas zīda drānas
Un rokā asinsarkans zieds
Kā princesei no Akvitānas,
Kas skumji lepno galvu liec.*

*Tev pietāv skats, pilns kvēla tvana,
Un saplosīta deju takts;
Tev pietāv svēta klusēšana
Un dziļa mīlestības nakts.*

Ar ko tu, māt, nakts stundā runāji?
Kas bija Tā, kas atnesa man balvas?
Kad tu ar viņu durvīs stāvēji,
Tad rožains gaišums lija tev uz galvas.

Un šodien vēl tas tavās acīs zaigo,
Kad tu pie krūtīm mani piespied klāt
Un lūkojies uz debess tāli maigo.
Vai Viņa – tur? ...

Es Viņu milu, māt!

Tēva piemiņai

Viss sniega baltās kopās rakts,
Uz garo dusu liekas,
Tik zvaigžņu tiltu uzceļ nakts,
Lai diena dienā tiekas.

Bet tu, kas gaismu devi man,
Pats nīkdams darba dunā, –
Ap tevi ar nu svētku miers
Un baltais klusums runā.

Māsas piemiņai

Brīnišķos ziedos vēl mirdzēja pļava,
Vasara kvēloja mākoņu krokās,
Kad jau kā svecīte dzīvība tava
Izkusa slimības karstajās rokās.

Gaišāk par ziediem

un vasaru atmirdzēs

Atmiņa, mīlošā dvēselē cirstā,
Tādēļ lai dusa tev salda un mierīga
Vēsajos palagos, baltajā šķirstā!

Tu vienmēr biji man tik mīļa,
Bet tagad tevi smiltis sedz ...
Kad debess atmirdz zvaigznēs
zvīļa,
Man šķiet, tad tavas acis redz,

Kā sāpes atrod slimo sirdi
Un izmisuma važās kaļ,
Lai tu kā bērnu viņu dzirdi
Un nāc pie manis atpakaļ.

Satura rādītājs

«Tu, daiļā, brīnišķīgā seja».....	9
«Vēl būdams bērns, es Tevi iecerēju».....	10
Maijā.....	11
Leonidai.....	12
Rūtai.....	13
«Pār dziļumiem un sienām».....	14
Atspirgšana.....	15
«No viena acu skata».....	17
«Es raudzījos tev skaistās acu dziļēs».....	18
«Pēc sešām tumšām gaiša Tu».....	19
Uz tilta.....	20
Zelta kapā.....	21
Priekšpavasari.....	22
Šai zālē.....	23
Jaunibai.....	25
Patiesibai.....	26
«Kad dienu prieks ir gājis dvēslei garām».....	27

Tavs vārds.....	29
Apsēstais.....	31
Parādība.....	33
Gaidot.....	34
Leonīdai.....	35
Leonīdai.....	37
«Te laime plauka mirkļa dvašā».....	38
«Ielu uguns elektriskā lokā».....	39
«Man saules brižu maz no tevis».....	41
Acis.....	42
Svešai.....	43
«Man prātā vakars zvaigznēm apmirdzētais»...44	
«Debess miers, kas plūst no tavas sejas».....45	
Beatrisei.....	47
«Kad izplaukst pirmās zvaigznes».....50	
«Bez tevis, apstarotā».....51	
«Kad tava daile manus sapņus rotā».....52	
«Kā okeāna viļņu spēle».....53	
«Tik milētājs to redz un mana».....55	
«Lēni šūpojās mirdzošās vindās».....57	

Albumā.....	59
«Vai tad tu mani atminēsi».....	60
Mirklis.....	61
Vakara saulē.....	62
Milestība.....	63
Paliec!.....	66
Perpetuum mobile.....	67
«Ja būtu Dievs, es viņu lūgtu».....	68
Mūžīgais prieks.....	69
«Tā kā sauli, kā gaismu ik dienu».....	71
Tāpēc.....	72
Leonīdai.....	73
Pirmai milestībai.....	75
Vēstule.....	77
Vizija naktī.....	78
Vientulība.....	79
«Teic – kas tu esi? Mana māsa?».....	80
«Stundas aizskrien netverami īsas».....	81
Sirdij.....	83
Mātei.....	87

Mātei.....	88
Tēva piemiņai.....	95
Māsas piemiņai.....	96
Vēstule draugam.....	98
Barontēva piemiņai.....	100
Tagad.....	101
Akurateram.....	103
Rūdolfā Blaumaņa piemiņai.....	105
Liktenīgais vakars.....	107
Mans draugs.....	108
Slimībā.....	111
«Kaut tavas acis brinišķīgi maigas».....	115
«No jauna senās tekās staigā».....	116
«Ko Tava balss no mūžiem skan?».....	117
Vientulībā.....	118
Elēģija.....	119
Dievs.....	120
Pāri.....	121
Bulvāri.....	122
«Lēta mūzika un dejas...».....	123

Vakars.....	125
«Tava mila tikai pusnakts tumsā».....	126
«Un bij kā senāk: atkal saules rietā».....	127
«Es skaistu sievu skūpstos aizmiršos».....	128
«Teic, teic, cik dzīve bija isa».....	129
«Lēni pilsēta iegrima miegā».....	130
«Vējš, pāri skriedams, kokus loka».....	131
«Mūžīgās ilgās pēc gaismas un brīvības».....	132
«Kā zilos pavasara tvanos».....	133
Puķes.....	134
Viņa teica.....	135
Pret rudeni.....	137
Jūs un Es.....	138
«Nekad, nekad, mans draugs».....	139
Via Dolorosa.....	141
Vēri.....	143
«Bij balles vakars ...».....	145
Cerība.....	147
«Gan redzēsiet – mans kaps to izlidzinās».....	148
Refleksija.....	149

«Dziesmas, smieklī, jautra glāžu šķinda».....	151
Viesis.....	152
Papardes zieds.....	154
Sievietes mīlestība.....	155
C a r p e d i e m!.....	157
Ametists.....	158
Vientulība.....	159
Dzīru ritā.....	160
Vakarā.....	161
Laipe.....	162
«Kā dvēse cieš, vai Tu to jūti».....	163
«Es nakti savās sāpēs».....	164
«Šodien tev uzsmaidu, draugs».....	165
«Tukšums ... Liekulība ... Zaimi».....	167
«Nav dvēse šķirama no miesas».....	169
«... Kad atkal reiz tu nāksi starp šīm sienām».....	170
Dziesmu dziesma.....	171
Naktsstaigulis.....	172
«Jā, tiešām atkal balles zālē».....	173
«Bij ... un nozuda gājēju laidā».....	175

«Un, kad no debešiem ziliem».....	177
«Reiz Viņa nāca diadēmā baltā».....	178
«Ak, neaizmirsti dzīvē mani vienu».....	179
«Lai puto vīns! Lai lūpas skūpstā tiekas».....	180
«Es pamodos, kad māja vēl Tavs svētums».....	181
«Reiz ziedoni man daudz bij tavas milas».....	182
Šķiršanās.....	183
Rētas.....	184
Bija rudenis.....	185
«Lietņš liņā ... lelas klusas».....	187
Vēja atbilde.....	188
Bijušais.....	189

Ziemeļnieks J.

Nakts vīzija. – R.: Avots, 2003, 197 lpp.
Jānis Ziemeļnieks (1897–1930) –
dzejnieks, mīlestības apdziedātājs, romantiķis,
kas tomēr nav iegrimis vien savā sapņu
pasaulē, bet spējis saskatīt skaudro dzīves
patiesību. Pagājušā gadsimta divdesmitajos
gados dzejnieks baudīja nedalītu jaunatnes
pielūgsmi. Cerams, ka arī mūsu steidzīgā un
racionālā laikmeta jaunieši novērtēs Jāņa
Ziemeļnieka spožo talantu.